

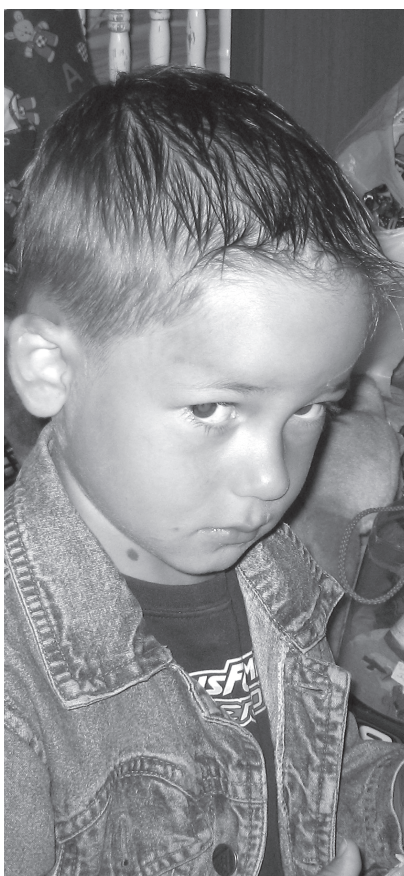

Godina se zahuktala, krenuli smo ispočetka. Imate li osjećaj da i sami trebate proći proces prilagodbe na nove situacije, ljude, djecu i događaje u vrtiću? Pa opet, nekad mi se čini kao da smo glumci u filmu 'Beskranjan dan' u kojem se ponavljaju stalno iste stvari. Vjerujem da ste i vi čuli da su Pedagoški standardi, kao i mnogih godina ranije, baš u tijeku donošenja. Valjda će ih ove godine netko konačno donijeti, iako je moguće da su doista 'preteški'. U svakom slučaju, ne sumnjam da ćete se, bez obzira na ishod te priče, snaći u ne/standardnoj situaciji.

U ovom broju govorimo o sigurnosti i zaštiti. Sigurno je da vas tema neće ostaviti ravnodušnima, no prije nego krenete u čitanje, pozivam vas da se prisjetite vlastitog iskustva. Jeste li i sami bili svjedokom događaja koji vas je natjerao da promislite koliko je svakodnevno u vrtiću prilika koje je potrebno predvidjeti, isplanirati, a vi za njih u tom trenutku niste bili niti prisebni, niti spremni, a najmanje sigurni. Kakav je trag to ostavilo na vašu osobnost? Sjetila sam se trenutka u kojem se nesmotrena dječja igra pretvorila u ozbiljnu ozljedu. Ne mogu opisati ljestvicu osjećaja – od ljutnje do straha – koja me prožimala kad sam s djetetom i kolegicama išla u bolnicu. Iako je prošlo već dosta godina, i sad se živo sjećam hodnika sa sitnim crno-bijelim pločicama, trošne drvene klupe, roditelja s kojima smo se suznih očiju pogledavali i velikih bijelih vrata iza kojih smo čekali ishod operacije dječaka. Mogu reći da je ovaj događaj za mene, to vidim danas, predstavljao izvor potpuno traumatskog iskustva za koje me nitko nije pripremio. Zna li da ovakvi događaji mogu rezultirati posttraumatskim reakcijama, pa čak i dovesti do posttraumatskog stresnog poremećaja? *Vrtić i krizni događaji* članak je Gorane Hitrec koji će vam rasvijetliti

upravo takve krizne situacije i pomoći vam da se naučite s njima nositi. Vjerujem da će rad na ovoj tematici pozitivno utjecati na vaš osjećaj sigurnosti.

Od ove godine sigurnosni programi uvode se kao obveza u sve vrtiće diljem zemlje, pa ipak želim skromno nadodati kako mislim da je izuzetno važno da se promišljanje sigurnosti iz tog razloga ne shvati kao prilika

za zadovoljavanje forme. Najvažnije je da se ovi programi prilagode uvjetima ustanove kojoj su namijenjeni i da, kako kažu naše savjetnice, doista 'žive u vrtiću'. Vjerujem da rad na ovoj tematici štiti pra-

va i interese djeteta i njegove obitelji, ali ujedno i predstavlja strategiju samozaštite djelatnika u vrtiću. Kao niz puta dosad, pokazalo se da rad i na ovom području podrazumijeva cjelovito promišljanje i ide puno dalje od osmišljanja fizičkih mjera zaštite. Zahvaljujemo kolegicama savjetnicama Tijani Vidović i Ingi Seme Stojnović što su nam predočile ishodišta za provedbu sigurnosnih programa te ukazale na strukturu koju treba slijediti u njihovoj izradi. Kada budete čitali zadnji članak, sami ćete iz dijelova sastaviti cjelinu. Ma kakva ona za vas bila, vjerujem da ćete se njome voditi u promišljanju mjera sigurnosti u vašem vrtiću ili pak u stjecanju vlastitog suda o potrebi njihova donošenja.

Jeste li znali da prema nedavnim istraživanjima svako peto dijete dolazi iz rastavljene obitelji? Iz ovog razloga u sljedećem broju govorimo o djeci samohranih roditelja i utjecaju razvoda na odrastanje djeteta. Želja nam je prikupiti vaša iskustva koja govore o sadržajima aktivnosti kojima djeci predočavate život obitelji samohranih roditelja; iskustva koja imate s djecom i roditeljima, naslove literature ili slikovnica koje biste preporučili kolegama i kolegicama koji nemaju ovo iskustvo. Prilika je to da se pripremimo za situaciju koju ćemo zasigurno dotaknuti u svom profesionalnom vijeku. Na kraju želim čestitati kolegicama i kolegama koji od ove godine rade u novoizgrađenim dječjim vrtićima. Želim vam da vaše kuće zrače toplinom ljudi koji u njima rade te budu odraz pedagogije koju promičete i odraz kulture obitelji djece koja u njima borave. Do zime vas i ovaj put srdačno pozdravljam,

Helena Bunić